

200003843/1.

Datum uitspraak: 27 juni 2001

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de raad voor rechtsbijstand te Leeuwarden,
appellant,

tegen de uitspraak van de arrondissementsrechtbank te Leeuwarden van
4 juli 2000 in het geding tussen:

wonend te Groningen

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 november 1997, herzien bij besluit van 24 juni 1998, heeft het bureau rechtsbijstandvoorziening van de raad voor rechtsbijstand te Leeuwarden (hierna: het bureau) een verzoek van [naam] (hierna: [naam]) om een toevoeging, als bedoeld in de Wet op de rechtsbijstand (hierna: de Wrb), afgewezen.

Bij besluit van 6 november 1998 heeft appellant het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard. Dit besluit en het advies van de Commissie voor bezwaar en beroep, waarnaar in het besluit wordt verwezen, zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 4 juli 2000, verzonden op dezelfde dag, heeft de arrondissementsrechtbank te Leeuwarden (hierna: de rechtbank) het daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard, de bestreden beslissing op beroep vernietigd en bepaald dat appellant met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit op het administratief beroep neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief van 11 augustus 2000, bij de Raad van State ingekomen op 15 augustus 2000, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 13 september 2000. Deze brieven zijn aangehecht.

Na afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken van [naam] ontvangen. Deze zijn aan de andere partij gezonden.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 juni 2001, waar appellant, vertegenwoordigd door mr. J. Hamer, werkzaam bij de raad, is verschenen.

Attinger noch haar gemachtigde is daar verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wrb kan het bureau de toevoeging weigeren, indien het verzoek betrekking heeft op een rechtsbelang, ter zake waarvan de verzoeker aanspraak kan maken op rechtsbijstand op grond van een eerder afgegeven toevoeging.

Ingevolge artikel 32 van de Wrb geldt de toevoeging uitsluitend voor het rechtsbelang, ter zake waarvan zij is afgegeven en, in het geval van een procedure, voor de behandeling daarvan in één instantie, de tenuitvoerlegging van de rechterlijke uitspraak daaronder begrepen.

2.2. Op 24 oktober 1997 is een advocaat aan [naam] toegevoegd voor het verlenen van rechtsbijstand ter zake van het indienen van een bezwaarschrift tegen de (feitelijke) beëindiging van de bijstandsuitkering. Op

24 oktober 1997 heeft deze advocaat verzocht om afgifte van een toevoeging ten behoeve van aan . . . te verlenen rechtsbijstand ter zake van het indienen van een bezwaarschrift tegen de terugvordering van de bijstandsuitkering.

2.3. Aan het besluit van 6 november 1998 heeft appellant ten grondslag gelegd dat zowel in het geval als waarvoor reeds een toevoeging is verleend als in het geval waarvoor thans een toevoeging wordt gevraagd, rechtsbijstand is verzocht met als beoogd eindresultaat het behoud van de uitkering van de rechtzoekende.

Voorts stelt appellant zich op het standpunt dat sprake is van één procedure, nu de kwestie op één zitting en in één beslissing is afgedaan.

2.4. De rechtbank heeft overwogen dat - samengevat weergegeven - een procedure over terugvordering van een onverschuldigd betaalde bijstandsuitkering wezenlijk verschilt van een procedure over een beëindiging van een bijstandsuitkering. De terugvorderingsprocedure heeft ten opzichte van de beëindigingsprocedure een zelfstandig karakter. Naast de vragen die in de beëindigingsprocedure een rol spelen, spelen in de terugvorderingsprocedure rechtsvragen een rol die specifiek zijn toegesneden op de terugvordering. Appellant heeft zich dan ook ten onrechte op het standpunt gesteld dat sprake is van hetzelfde rechtsbelang en gehandeld in strijd met artikel 28, eerste lid, aanhef en onder c van de Wrb, aldus de rechtbank.

2.5. Vast staat dat de beëindiging en de terugvordering hun grond vinden in dezelfde feiten, te weten de beweerdelijk door . . . verzwegen samenwoning, en dat beide - beëindiging en terugvordering - in één besluit van de gemeente zijn behandeld.

Nu . . . voorts met het bezwaar tegen het besluit van de gemeente zowel ten aanzien van de beëindiging als de terugvordering slechts één doel voor ogen staat, te weten het behoud van de bijstandsuitkering, en de grond aan de terugvordering ontvalt indien wordt vastgesteld dat de beëindiging onrechtmatig is, moet een dermate grote mate van verwevenheid tussen beide worden aangenomen, dat sprake is van hetzelfde rechtsbelang als in de zaak waarvoor reeds een toevoeging is afgegeven.

2.6. Dit heeft de rechtbank miskend. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd. De Afdeling zal voorts doen wat de rechtbank zou behoren te doen.

2.7. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 oktober 1999 in de zaken, geregistreerd onder de nummers H01.99.0159 tot en met H01.99.0163, aangehecht) volgt uit de artikelen 28 en 32 van de Wrb, in onderlinge samenhang gelezen, dat indien sprake is van één rechtsbelang, met één toevoeging kan worden volstaan, tenzij sprake is van verschillende procedures, dan wel één procedure zich afspeelt in meer dan één instantie, als bedoeld in artikel 32 van de Wrb.

2.8. Voor de afgifte van een tweede toevoeging ter zake van de terugvordering van de bijstandsuitkering is eerst plaats, indien zich een diversiteit van procedures voordoet. Nu de behandeling van het bezwaar tegen de beëindiging en de terugvordering in één hoorzitting tezamen als één geheel heeft plaatsgevonden en is uitgemond in één besluit, is sprake van één procedure.

Voor de verlening van een tweede toevoeging bestond dan ook geen aanleiding.

2.9. Het beroep van _____ tegen het besluit van appellant van 6 november 1998 is ongegrond.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling in beroep en in hoger beroep bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de arrondissementsrechtbank te Leeuwarden van 4 juli 2000, 98/1235 Wrb;
- III. verklaart het bij de rechtbank ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. J.J.R. Bakker, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

w.g. Bakker
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2001

238.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,